

HUPPELKRANT

UITGEVLOGEN... EN TERUG NAAR HET VEILIGE NEST...
HEERLIJK.

Huppelkrant - Halewijnlaan 92 - 2050 Antwerpen

e-mail: huppelkrant@kerknet.be - www.kerknet.be/kerken/leven/leven/aangege/huppel01.html

<Redactie Huppelkrant> - Lieven Desmet - Stef Desoet - Kristine Ias - Ruth Sleus - Martine Groonen

Huppelkrant 909 - 22 augustus 2007 - K+L nr 34 - evenementigste zondag door het jaar

909

VAKANTIE...SAMEN.

Vakantie is een tijd van samen zijn. Samen met de familie, de vrienden.
Vakantie is ook een tijd van nieuwe vrienden, ontdekkingstochten, kampen maken, plannen smeden, mensen ontdekken, ...

Hoe was jouw ontdekkingstocht?
Heb je veel nieuwe mensen leren kennen?
Heb je nieuwe vrienden gemaakt?

Op kamp

Wouter

Wouter en Leen kijken uit naar hun chirokamp.

Kangoe vertrekt met hen mee. Na een deugddoende viering met alle leden in de parochiekerk, gaan ze samen op weg naar het verre Dairumont in de Ardennen.

De kinderen halen alvast leuke herinneringen op van vorig jaar en zijn benieuwd wat hen dit jaar te wachten staat.

Leen steekt van wal: 'We spelen veel in het riviertje.' 's Morgens poetsen we onze tanden en

nemen we een kattenwasje in datzelfde stromende beekje.' En Wouter vult aan: 'Voor onze tent hadden we een vijvertje gemaakt met visjes en kikkertjes in.'

Aangekomen op het grote kampterrein, blijkt dat riviertje dit jaar te ontbreken. Maar er is wel een beekje niet ver uit de buurt.

EVANGELIE

Op weg naar Jeruzalem trekt Jezus verder langs dorpen en velden, terwijl hij les geeft aan wie hem volgt. Wanneer iemand hem vraagt hoeveel mensen zullen worden gered, antwoordt Jezus: 'Doe alle moeite om door de smalle deur van het koninkrijk van God binnen te gaan, want eens de deur gesloten is, geraak je niet meer binnen. De mensen die bij God aan tafel zitten, komen van overal en denk eraan: er zijn laatsten die de eersten zullen zijn en er zijn eersten die de laatsten zullen zijn.'

Lc. 13, 22-30

'Wat elk kamp zo speciaal maakt, is het ochtend- en avondritueel,' vertelt Leentje. 's Morgens staan we allemaal in een grote kring. We begroeten elkaar en de briefjes en kaartjes die we van thuis ontvangen, worden verdeeld. 's Avonds komen we opnieuw samen en zingen het avondlied rond de chirovlag. Die vlag wordt elke ochtend omhoog gehesen en gaat weer omlaag als we slapen gaan. We voelen ons één grote familie. Ook kinderen die niet op onze school zitten, horen er bij.'

Wat Wouter vooral boeiend vindt, is het kamphema en al wat daarbij hoort: het toneeltje van de oudste groepen en het optreden van elke afdeling afzonderlijk. Maar een hoogtepunt is toch wel de grote dagtocht. 'We stappen wel twintig kilometer door bos en hei. En natuurlijk het kampvuur op de laatste avond, voor we weer naar huis gaan. Met z'n allen hout sprokkelen en dan samen rond het brandende chirokentangen. Dat is echt tof!'

Geniet maar van jullie kamp, want voor je het weet, is het alweer voorbij...

Ons Avondlied

O Heer, d'avond is neergekomen.
De zonne zank, het duister klonk.
De winden doorrusen de bomen
en verre sterren staan alom.
Wij knielen neer om U te zingen
in't slapend woud ons avondlied.
Wij danken U voor wat we ontvingen
en vragen, Heer, verlaat ons niet.

Knielen, knielen, knielen wij neder.
Door de stilte weerklinkt onze bee.
Luisterend fluisteren kruinen mee
en sterren staan al teder.
Geef ons Heer, zegen, rust en vree.

